

tidigt Lovforslag. I den Henseende ønskede den ærede Taler imidlertid at sætte en Stopper for det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, for at han ikke skulde naae sit Maal, og det uagtet det ærede Medlem paa Forhaand var enig med det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds i at naae det samme Maal. Dette forstaar jeg slet ikke. At man vil sætte en Stopper for Opnaaelsen af et Maal, som man i Virkeligheden ønsker skal opnaaes, er en Ting, som jeg slet ikke forstaar mig paa. Dernæst sagde det ærede Medlem, at indirekte Skatter trykkede ikke. Det ærede Medlem maa i saa Henseende have glemt, at et indirekte Tryk ofte er meget værre og søseligere end et direkte Tryk; men denne Betragtning skal jeg komme tilbage til, naar jeg kommer til at omtale den antydede Ytring af det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds. Endvidere sagde det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds, at Kaffe væsentlig maatte betragtes som en Nydelse. Ja, mine Herrer, vi, som hver Dag nyde vore rigelige Maaltider og som have vort Udkomme saa temmelig sorgfrit, have let ved at pege paa Fattigfolk og sige, at de drikke Kaffe for Nydelse; men man kan ogsaa komme til at 'slide Silke' af Armod, og det er det, som de Fattige gjøre, naar de to a tre Gange om Dagen nyde deres Kaffe, som er det eneste Varme, de faae hele Dage igjennem. Fattigfolk maa Uge ud og Uge ind nydes med den Styrkelse; som en Laar Kaffe kan give, og det er desværre oven i Kjøbet ikke en Gang altid Kaffe, de drikke. Det er grunne let at kalde den Slags Ting for en Nydelse, men jeg tror, det er bedre, at være en Smule forsigtig med sine Udtalelser om den Slags Ting, og først overveie, hvem det er, det kommer til at gaa ud over. Det ærede Medlem sagde endvidere en anden Ubegribelighed. Han udtalte, at han ikke vilde en Indkomstskat, men vel en Formue- og Leilighedsstat; men nu er det jo vitterligt, at det, som ærede Medlemmer bekæmpe hos den anden Side af Salen, hvortil jeg pleier at høre, er en kombineret Formue- og Indkomstskat. Det er altsaa væsentligt derimod, at det ærede Medlem skulde vende sig; men naar han overhoved billigere en Formue- og Leilighedsstat, kan jeg ikke indse, at han ikke ogsaa maa komme til at billige en kombineret Indkomst- og Formuestat; thi det vil jo i alt Væsentligt blive det Samme. — Jeg skal nu vende mig til det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), som ansaa de meget omtalte 3 R. om Ugen for en ren Ubetydelighed. Hvad der slog mig i højeste Grad, var, at det var tydeligt at høre, at den Mand, der talte om de 3 R. om Ugen, som en rent forsvindende Størrelse i et fattigt Hus, var vant til at bevæge sig inmellem Tusinder og Kun at bryde sig lidt om den Slags Smaaating. Ja, det er ingen Sag at sige, at 3 R. er en Smaaating for

en fattig Mand, men jeg skal tillade mig at give faktisk Oplysning om, hvad disse 3 R. kunne bringe en fattig Mand og hans Familie. For disse 3 R. kan jeg skaffe en fattig Mand og hans Husfru paa Landet, hvor jeg bor, fri Løge og Medicin hele Aaret igjennem for enhver Sygdom, som ikke overstiger 13 Uger, og for disse 3 R. kan jeg endvidere skaffe en Mand et Bederlag af 1 Rd. for hver Uge, han er syg, indtil 13 Uger. Nu spørger jeg da, om disse 3 R. ere en Bøgetel, som ikke er værd at omtale, for en fattig Familie? Jeg maa rigtig nok sige, at det er meget mindre værd for Staten at tage Hensyn til de 600,000 Rd., hvorom der i Dag har været Tale, end det er værd at tage Hensyn til de 3 R. om Ugen for den fattige Mand. Vi ere overhovedet meget paa Bidspor, dersom vi tro, at 3 R. er en Ubetydelighed i et fattigt Hus. Siger man ikke om Tyden, at han vender Skillingen tre Gange, og det er endda kun een Skilling; men det kommer af, at han veed at sætte Pris paa Skillingen, og den, der ikke kan spare paa Skillingen, faar aldrig Daleren. Jeg skal derfor paa bedste Maade støtte den Betragtning, hvorfra dette Lovforslag er gaaet ud, og jeg skal være villig til at stemme for det paa ethvert Trin.

Finantsministeren: Man kan gjerne have Interesse for den Betragtning, hvorfra dette Lovforslag er gaaet ud, nemlig den, at hjælpe de mindre bemidlede Klasser saa meget som muligt, uden derfor at være overbevist om, at den Wei, som her er foreslaaet, er den rette og forsvarlige. Jeg er i det Tilfælde, at jeg ikke er i Stand til at anbefale det ærede Thing at vedtage dette Lovforslag, og jeg er i den Henseende saa heldig at kunne paaberaabe mig selve Thingets Afstemning for, at den Wei, som det ærede Medlem her har foreslaaet at gaa, ikke er den rette. Det er min Overbevisning, at man ved at se, ad hvilken Wei det er, at Forbruget af de her nævnte Artikler forgrener sig, vil komme til den Erkjendelse, at det ikke er de mindst bemidlede Klasser, som ere de største Forbrugere. Dersom man vil sige, at den Byrde, som paalægges dem gjennem Krigsskatten, er trykkende, saa siger jeg, mine Herrer, figura beviser, at den ikke kan være trykkende, thi det er et mærkværdigt Tilfælde, at siden Hertugdømmernes Adskillelse fra Kongeriget er Indførselen af Suffer fordoblet. Dette synes altsaa at tyde paa, at den Løbs, der lægges derpaa, ikke i og for sig er Noget, der maa siges at forbytte Brugen saaledes, at den derved skulde være aftagen. Jeg tillader mig at fastholde, hvad jeg udtalte ved Finantslovsforlaget's Behandling; jeg mener ikke, at Tiden endnu er kommen til at gjøre Indrømmelser af nogen Betydning med Hensyn til Løbsindtægterne ved Siden af de af mig allerede i Aar foreslaaede Sætergibelser af Afgifter. Og det er ikke Smuler, hvorom her tales, thi det er, som den ærede For-